

UITSPRAAK 12 – 025

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van XXX, appellante

tegen

het Bestuur van de Faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellante is in het eerste semester van het academisch jaar 2011-2012 voor studie naar de Universiteit van XXX gegaan. Zij had nog 5 ECTS nodig om haar bacheloropleiding af te ronden en heeft aan deze universiteit enkele cursussen gevolgd. Eind januari en begin februari 2012 heeft zij tentamens gedaan, maar de resultaten daarvan waren nog niet bekend toen zij naar Nederland terugreisde. Appellante kreeg van de Universiteit van XXX de toezegging dat het 'transcript of records' (hierna: het transcript) binnen twee weken zou worden toegezonden. Op het transcript wordt door de gastinstelling de cursus, de zwaarte, het behaalde cijfer en het aantal ECTS vermeld.

Bij besluit van 8 maart 2012 heeft verweerder geweigerd de voorwaardelijke toelating van appellante tot de masteropleiding klinische psychologie (hierna: de masteropleiding) om te zetten in een definitieve toelating, omdat zij niet heeft voldaan aan de toelatingseisen.

Bij brief van 9 maart 2012 heeft appellante verweerder verzocht haar krachtens artikel 2.5, tweede lid, van de Regeling Toelating Masteropleidingen (hierna: de Regeling) alsnog toe te laten tot de masteropleiding.

Bij besluit van 16 maart 2012 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Met de op 12 april 2012 ingekomen brief van 6 april 2012 tekent appellante administratief beroep aan tegen de besluiten van 8 en 16 maart 2012.

Op 24 mei 2012 is een verweerschrift ingediend. Daarin stelt verweerder zich op het standpunt dat ingevolge de Regeling toelating in beginsel alleen mogelijk is wanneer alle vakken van de Bachelor zijn afgerond en administratief verwerkt.

Uitspraak
12-025
Blad 2/10

Tijdens het schikkingsgesprek op 23 april 2012 is door verweerder aangegeven dat appellante op 29 februari 2012 niet voldeed aan het vereiste uit artikel 1.3 van de Regeling, zodat zij niet toegelaten kon worden tot de masteropleiding.

2. De gronden van het beroep

Appellante bestrijdt dat zij op 29 februari 2012 de bachelor psychologie nog niet had afgerond. Alle onderdelen van het bachelorexamen waren immers afgelegd.

Ten tweede voert appellante aan dat zij heeft gedaan wat in haar vermogen lag om het transcript te ontvangen, zodat dit tijdig administratief verwerkt kon worden. Hiertoe heeft zij e-mails verzonden naar de studentenadministratie van de opleiding psychologie van de Universiteit van XXX en enkele malen getelefoneerd. Uiteindelijk is na een e-mail van 20 maart 2012 van de studieadviseur op 21 maart 2012 een elektronische versie van het transcript ontvangen. Dit was echter na de deadline van 29 februari 2012.

Appellante voert tenslotte aan dat haar omstandigheden anders zijn dan die waar de regels op zien en derhalve een uitzondering op de regels op zijn plaats is. De administratieve verwerking kan toch niet aan de definitieve toelating in de weg staan.

3. Hoorzitting

Het beroep is op 13 juni 2012 behandeld tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College, waarop appellante in persoon is verschenen. Namens verweerder is XXX, verschenen.

Appellante gaat puntsgewijs in op het gestelde in het verweerschrift. Met betrekking tot punt één is zij van mening dat zij alle onderdelen van het bachelorexamen vóór 29 februari 2012 heeft afgelegd en dat zij daarmee voldoet aan de eisen van artikel 1.3 van de Regeling.

Bij het gestelde onder punt twee begrijpt appellante niet dat als het voorgaande niet tot toelating leidt, artikel 2.5, tweede lid van de Regeling niet op haar van toepassing is. Zij is van mening dat haar geval zeker uitzonderlijk is.

Aangaande punt drie voert appellante aan dat zij van mening is dat zij alles heeft gedaan wat in haar vermogen lag om het transcript voor 29 februari 2012 over te kunnen leggen. Zij heeft haar verantwoordelijkheid genomen. Toen ze echter het transcript niet voor 29 februari 2012 ontving is haar voorwaardelijke toelating per 1 februari 2012 niet omgezet in een definitieve toelating tot de masteropleiding. Zij had voor haar vertrek uit XXX

Uitspraak
12-025
Blad 3/10

afgesproken dat ze binnen veertien dagen het transcript zou ontvangen. Wanneer dan medewerkers van de Universiteit van XXX hun verantwoordelijkheid niet nemen, kun je daar als student weinig aan doen. Zij heeft verschillende e-mails gestuurd en enkele malen getelefoneerd teneinde te bereiken dat zij het transcript zou krijgen.

Met betrekking tot punt vier geeft appellante aan dat zij niet zeker wist hoe het (tentamen)rooster in XXX zou zijn. Omdat ze maar 5 ECTS nodig had zou ze desnoods een tentamen kunnen laten vervallen. Uit het e-mailbericht van 30 januari 2012 was de urgentie haar (nog) niet duidelijk geworden. 'U moet er rekening mee houden' wees naar de opvatting van appellante op een kans dat het zou kunnen gebeuren.

Aangaande punt vijf voert appellante aan dat zij, zoals artikel 1.3 van de Regeling vereist, alle onderdelen van het bachelorexamen had afgerond voor 29 februari 2012. In het artikel ziet zij het woord 'aantoonbaar' niet staan. Toen zij de transcript maar niet kreeg, vroeg de studieadviseur of zij ook iets anders had waaruit bleek dat zij de studiepunten in XXX had behaald. Appellante heeft toen een kopie van een pagina van het administratiesysteem op de website van de Universiteit van XXX, een 'printscreen', aan de studieadviseur gegeven.

Met betrekking tot punt zes geeft appellante aan dat zij van mening is dat gelijke gevallen uiteraard gelijk behandeld dienen te worden, maar dat zij nu juist een uitzondering is. Ze was immers afhankelijk van de werkwijze van een buitenlandse universiteit. Zij is een halfjaar kwijt geraakt doordat ze moest stoppen met de masteropleiding.

Naar de mening van appellante was er nog slechts een formaliteit te vervullen voor het verkrijgen van het bachelordiploma. Zij ziet niet in hoe zij de studievoortgang van andere studenten negatief zou kunnen beïnvloeden als zij wordt toegelaten tot de masteropleiding.

Verder meent zij dat ook de opleiding psychologie of de studieadviseur eerder had kunnen ingrijpen en moeite had kunnen doen om van de Universiteit van XXX de bevestiging van de cijfers te krijgen. Op de per e-mail gestelde vraag van 20 maart 2012 van de studieadviseur naar de door appellante aan de Universiteit van XXX behaalde studieresultaten werd de volgende dag vanuit XXX een digitale versie van het transcript ontvangen. Gegeven het belang voor appellante, namelijk wel of niet definitieve toelating tot de master, had de opleiding eerder contact kunnen en moeten opnemen met de Universiteit van XXX.

Verweerder licht toe dat het transcript, zoals op 21 maart 2012 ontvangen, ertoe heeft geleid dat op 29 maart 2012 door de toelatingscommissie is vastgesteld dat appellante voldoet aan de voorwaarden voor het bachelordiploma. Vervolgens is zij per 1 september 2012 toegelaten tot de masteropleiding. Maar 29 maart 2012 is niet 29 februari 2012. Tijdens het gesprek dat appellante op 15 maart 2012 had met onder meer

Uitspraak
12-025
Blad 4/10

de vice-decaan, tevens portefeuillehouder Onderwijszaken, was duidelijk dat appellante moeite had gedaan om het transcript te krijgen, en dat het sneu was dat de pogingen niet tot het gewenste resultaat hadden geleid, maar dat de Regeling nu eenmaal geen mogelijkheden biedt haar alsnog toe te laten. De nu genoemde printscreen is in dat gesprek niet door appellante aan de orde gesteld.

Desgevraagd geeft appellante aan dat zij deze printscreen tussen half februari en 29 februari 2012 persoonlijk aan de studieadviseur heeft overhandigd. Zij weet niet meer precies welke datum.

Verweerder geeft aan dat appellante omstreeks 5 of 8 maart 2012 op de mogelijkheid is gewezen een verzoek tot toelating op grond van artikel 2.5, tweede lid, van de Regeling te doen. Naar aanleiding van dit verzoek vond op 15 maart 2012 het gesprek plaats. Desgevraagd licht verweerder toe dat de harde cesuur in de faculteit Sociale Wetenschappen strikt wordt gehandhaafd. Een beroep op artikel 2.5, tweede lid, van de Regeling is bij zijn weten nog nooit gehonoreerd. Desgevraagd meent verweerder dat, indien een printscreen was overlegd waaruit zonder twijfel zou blijken dat uiterlijk op 29 februari 2012 een tentamen met voldoende resultaat was afgelegd, dit wellicht tot een andere beoordeling had geleid.

Verweerder meent dat het beleid betreffende de harde cesuur een student eigenlijk niet kan ontgaan. De Regeling dateert uit april 2005. Sindsdien heeft verweerder ongeveer 30 verzoeken gehad om toepassing te geven aan artikel 2.5, tweede lid, van de Regeling. In overleg met de toelatingscommissies binnen de faculteit en in lijn met het beleid van het College van Bestuur zijn dergelijke verzoeken nooit gehonoreerd. Het artikel ziet op een zeer uitzonderlijke situatie, die zich nog niet heeft voorgedaan.

Desgevraagd meent verweerder dat de datum waarop een tentamen is afgelegd waarschijnlijk de tentamendatum is. Hij maakt echter geen deel uit van een toelatingscommissie en kan hierover dus geen zekerheid geven.

Verweerder bevestigt desgevraagd dat er nooit uitzonderingen worden gemaakt met betrekking tot de harde cesuur. Hoe vaak het voorkomt dat slechts een administratief bewijs ontbreekt en een student derhalve om louter administratieve redenen niet wordt toegelaten, weet hij niet.

Tot slot wordt afgesproken dat verweerder zal nagaan of een printscreen met tentamenresultaten is ontvangen door de studieadviseur van de opleiding psychologie.

De voorzitter vraagt of, als dit het geval blijkt te zijn, verweerder een standpunt wil innemen over de betekenis van de printscreen voor de onderhavige procedure.

Uitspraak
12-025
Blad 5/10

Met appellante wordt afgesproken dat zij de printscreen, als zij deze nog heeft, in de postvakjes van de vice-decaan en de heer Janse zal bezorgen.

De voorzitter heeft het onderzoek geschorst, teneinde partijen in de gelegenheid te stellen voormelde stukken over te leggen.

4. Voortgang van het geding tussen partijen

Op 18 juni 2012 heeft verweerder per e-mail een aanvulling op het verweerschrift gegeven. Hierin geeft verweerder aan dat het studiedossier van appellante is doorgelicht teneinde vast te stellen of de ter zitting genoemde printscreen van de aan de Universiteit van XXX behaalde studieresultaten daaraan was toegevoegd. De printscreen is echter niet in het dossier aangetroffen. De studieadviseur aan wie appellante het stuk stelt te hebben overhandigd, is inmiddels niet meer in dienst van de universiteit, hetgeen navraag bemoeilijkt. Aangezien de printscreen niet is aangetroffen, is ook het standpunt van verweerder niet gewijzigd.

Op deze aanvulling heeft appellante per brief, gedateerd op 25 juni 2012, ontvangen op 28 juni 2012, gereageerd. Zij merkt op dat het ontbreken van de printscreen in haar studiedossier geen bewijs is voor het niet overhandigen ervan. Misschien heeft de voormalige studieadviseur niet gedacht dat het stuk aan het dossier toegevoegd diende te worden. Appellante hoopt dat toch met haar contact kan worden opgenomen. Zij heeft de printscreen bovendien op 7 maart 2012 via e-mail aan de studieadviseur gestuurd.

Appellante heeft na afloop van de zitting deze e-mail uitgeprint en aan het College toegezonden. Zij merkt op dat zij de printscreen op 8 maart 2012 niet ter sprake heeft gebracht bij de secretaris van de toelatingscommissie noch tijdens het gesprek op 15 maart 2012, omdat zij van de studieadviseur de indruk kreeg dat deze er geen waarde aan hechtte.

Vervolgens heeft de voorzitter het onderzoek gesloten.

5. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Appellante heeft tijdig beroep ingesteld tegen de besluiten van 8 en 16 maart 2012. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

Uitspraak
12-025
Blad 6/10

6. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 8 maart 2012, waarbij verweerder de voorwaardelijke toelating van appellante tot de masteropleiding niet heeft omgezet in een definitieve toelating en het besluit van 16 maart 2012, waarbij verweerder het verzoek van appellante om, krachtens artikel 2.5, tweede lid, van de Regeling, alsnog te worden toegelaten tot de masteropleiding, heeft afgewezen.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ingevolge artikel 7.30a, eerste lid, van de WHW geldt voor de inschrijving voor een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs die in relatie tot een bacheloropleiding is aangewezen op grond van artikel 7.13, derde lid, als toelatingseis dat aan betrokkene een graad als bedoeld in artikel 7.10a, eerste lid, is verleend van de desbetreffende bacheloropleiding in het wetenschappelijk onderwijs aan dezelfde instelling.

Ingevolge artikel 1.3, eerste lid, van de Regeling heeft degene die met goed gevolg het examen van een bacheloropleiding of, in voorkomend geval, het examen van een bacheloropleiding dat betrekking heeft op een bepaalde afstudeerrichting, heeft afgelegd, voor zover in de onderwijs- en examenregeling is bepaald dat deze masteropleiding aansluit op deze bacheloropleiding of deze afstudeerrichting, rechtstreekse toegang tot een masteropleiding.

Ingevolge artikel 1.3, tweede lid, van de Regeling dient het in het eerste lid bedoelde examen uiterlijk op de laatste dag van de maand waarin de masteropleiding is begonnen met goed gevolg te zijn afgelegd. Indien de masteropleiding gemeenschappelijk wordt verzorgd met een of meer andere universiteiten, kan het College van Bestuur andere tijdstippen bepalen waarop het bachelorexamen uiterlijk met goed gevolg moet zijn afgelegd.

Ingevolge artikel 2.5, tweede lid van de Regeling kan het faculteitsbestuur in het geval van een deficiëntie besluiten dat een verzoeker die nog niet voldoet aan de toelatingseisen die in de onderwijs- en examenregeling van de desbetreffende masteropleiding zijn opgenomen, niettemin tot deze opleiding wordt toegelaten met dien verstande dat betrokkene het examen van deze masteropleiding, dan wel een of meer door het faculteitsbestuur bij zijn besluit tot toelating aan te wijzen onderdelen daarvan, eerst kan afleggen nadat door de commissie van toelating is vastgesteld dat betrokkene alsnog aan de toelatingseisen heeft voldaan. Het faculteitsbestuur houdt bij het nemen van zijn besluit mede rekening met het belang van de kwaliteit en de studeerbaarheid van de masteropleiding alsmede met de aard en omvang van de deficiëntie en de tijd die de verzoeker redelijkerwijze nodig zal hebben de deficiëntie aan te vullen. Het faculteitsbestuur kan aan de toelating andere beperkingen alsmede voorwaarden verbinden.

Uitspraak
12-025
Blad 7/10

Het bepaalde in de tweede volzin van artikel 2.3, tweede lid, en in artikel 2.4 is in de gevallen, bedoeld in dit lid, niet van toepassing.

Niet bestreden is dat appellante vóór 29 februari 2012 aan de Universiteit van XXX de tentamens heeft afgelegd waarmee zij de voor het met goed gevolg kunnen afronden van de bacheloropleiding nog ontbrekende 5 ECTS kon behalen. Uit het door haar overgelegde transcript blijkt eveneens dat zij dit tentamen/deze tentamens met goed gevolg heeft afgerond. Aangezien door verweerder evenmin is bestreden dat appellante met het behalen van voormelde 5 ECTS voldeed aan de voor het bachelorexamen geldende eisen, staat daarmee, zij het in retrospectief, vast dat zij het bachelorexamen vóór 29 februari 2012 heeft behaald. Nu de examencommissie immers geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid te bepalen dat het examen tevens een door haar zelf te verrichten onderzoek van de kennis, het inzicht en de vaardigheden van appellante omvat, is het bachelorexamen ingevolge artikel 7.10, tweede lid, van de WHW immers afgelegd, indien de tot de bacheloropleiding behorende tentamens met goed gevolg zijn afgelegd. Redelijke wetsuitleg brengt met zich dat, in een geval als het onderhavige, als datum waarop de tentamens met goed gevolg zijn afgelegd de tentamendatum heeft te gelden en niet de datum waarop de beoordeling van het afgelegde tentamen door de examiner is vastgesteld.

Voor rechtstreekse toelating tot een aansluitende masteropleiding is evenwel niet voldoende dat het bachelorexamen met goed gevolg is afgelegd. Ingevolge artikel 7.30a, eerste lid, eerste volzin, van de WHW is daarvoor ook vereist dat aan betrokkene door het College van Bestuur een graad als bedoeld in artikel 7.10a, eerste lid, van de WHW, in dit geval Bachelor of Science, is verleend. Vast staat dat appellante vóór 29 februari 2012 weliswaar de bacheloropleiding met goed gevolg had afgerond, maar dat voormelde graad haar (nog) niet was verleend. De vraag of deze graad al dan niet voor 29 februari 2012 had kunnen worden verleend, behoeft geen beantwoording.

Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat appellante niet uiterlijk 29 februari 2012 voldeed aan de voor toelating tot de masteropleiding krachtens artikel 7.30a, eerste lid, eerste volzin, van de WHW geldende vereisten. Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat zij niet voor rechtstreekse toelating in aanmerking komt. Het beroep tegen het besluit van 8 maart 2012 is dan ook ongegrond.

Ingevolge artikel 7.30a, eerste lid, derde volzin van de WHW is verweerder evenwel bevoegd een student die aan de Universiteit Leiden staat ingeschreven voor de bacheloropleiding psychologie tot een aansluitende masteropleiding toe te laten, hoewel aan hem nog niet de in de eerste volzin bedoelde graad is verleend. Vereist daarvoor is dat de student voldoet aan de bij de onderwijs- en examenregeling van de desbetreffende masteropleiding te stellen eisen.

Uitspraak
12-025
Blad 8/10

Appellante heeft verweerder bij brief van 9 maart 2012 verzocht haar krachtens deze bepaling met ingang van 1 februari 2012 toe te laten, indien zij niet voor rechtstreekse toelating in aanmerking mocht komen. Verweerder heeft dit verzoek bij besluit van 16 maart 2012 afgewezen.

De Onderwijs- en examenregeling voor de masteropleiding Psychologie, geldig vanaf 1 september 2011 (hierna: de OER) bevat geen inhoudelijke eisen voor toelating tot de masteropleiding van een student die aan de Universiteit Leiden staat ingeschreven voor de bacheloropleiding psychologie, maar waaraan nog niet de graad "Bachelor of Science" is toegekend. De in onderdeel 5.2 van de OER opgenomen toelatingseisen zien naar hun aard niet op deze groep studenten, maar op studenten die – kort gezegd - op basis van buiten de door de Universiteit Leiden verzorgde bacheloropleiding psychologie voor toelating tot de masteropleiding in aanmerking willen komen.

Ingevolge artikel 2.5, tweede lid, van de Regeling kan verweerder van de bevoegdheid, neergelegd in artikel 7.30a, eerste lid, derde volzin, van de Regeling slechts gebruik maken, indien de deficiëntie ten hoogste 15 ECTS bedraagt. Zoals hiervoor is overwogen, is – zo ten aanzien van appellante op 8 maart 2012 nog sprake was van een deficiëntie – deze ten hoogste 5 ECTS. Gelet hierop en in aanmerking nemende dat appellante met instemming van de opleiding onderwijsseenheden aan de Universiteit van XXX volgde, waarvan de resultaten door de examencommissie zonder nader onderzoek werden overgenomen in de Leidse studieresultaten, had verweerder gebruik dienen te maken van de bevoegdheid appellante krachtens artikel 7.30a, eerste lid, derde volzin, van de WHW toe te laten tot de masteropleiding. Te meer, nu aan deze toelating ingevolge de Regeling de voorwaarde had kunnen worden verbonden dat appellante niet kan deelnemen aan het masterexamen, dan wel door verweerder aan te wijzen onderdelen daarvan, totdat was geverifieerd dat appellante de aan de Universiteit van XXX afgelegde onderwijsseenheden inderdaad met goed gevolg had afgerond. Gegeven dat verweerder, dan wel de onder diens verantwoordelijkheid functionerende studieadviseur, vóór 29 februari 2012 ervan op de hoogte was dat appellante moeilijkheden had bevestiging van de Universiteit van XXX te krijgen over het resultaat van de door haar afgelegde tentamens mocht van hem worden verwacht eerder contact op te (laten) nemen met de Universiteit van XXX, teneinde deze duidelijkheid voor appellante te verkrijgen. Het is dan ook in elk geval mede aan verweerder te wijten dat duidelijkheid niet vóór 29 februari 2012 is verkregen.

Onder deze omstandigheden heeft verweerder door appellante niet krachtens artikel 7.30a, eerste lid, derde volzin, van de WHW tot de masteropleiding toe te laten in strijd met het recht gehandeld. Het door appellante tegen het besluit van 16 maart 2012 ingestelde administratief beroep is dan ook gegrond en dit besluit dient te worden vernietigd. Uit het vorenoverwogene volgt dat, indien verweerder zou worden opgedragen opnieuw op het verzoek van appellante van 9 maart 2012 te beslissen, geen andere beslissing kan worden genomen dan haar voorwaardelijke toelating tot de masteropleiding om te zetten in een

Uitspraak
12-025
Blad 9/10

definitieve. Gegeven de tijd die sinds 1 februari 2012 is verstreken, is het echter de vraag of appellante ermee gebaat is, indien verweerder aldus zou besluiten. Verweerder heeft haar immers niet toegestaan aan het onderwijs te blijven deelnemen, nadat het besluit van 16 maart 2012 was genomen. Ter zitting heeft verweerder expliciet verklaard dat appellante per 1 september 2013 kan instromen in de door haar gewenste masteropleiding.

Dit alles laat onverlet dat appellante aanspraak heeft op rechtsherstel. Verweerder dient aan appellante een voorstel te doen over de wijze waarop dit het beste kan worden vormgegeven. Indien appellante na 16 maart 2012 als student ingeschreven heeft gestaan en geen onderwijs heeft gevolgd, dient onderdeel van het rechtsherstel in elk geval te zijn dat verweerder aan haar het over de periode 1 februari 2012 tot en met 31 augustus 2012 betaalde collegegeld vergoedt. Het College zal een termijn stellen waarbinnen verweerder het voorstel aan appellante moet hebben gedaan. Indien verweerder en appellante er onderling niet uitkomen, kan verweerder het rechtsherstel dat hij passend acht bij besluit vaststellen. Tegen dit besluit kan appellante administratief beroep instellen bij het College, indien zij zich daarmee niet kan verenigen.

Uitspraak
12-025
Blad 10/10

6. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep gericht tegen het besluit van 8 maart 2012 ongegrond;
- II. verklaart het beroep gericht tegen het besluit van 16 maart 2012 gegrond;
- III. vernietigt dit besluit;
- IV. draagt verweerder op vóór 1 oktober 2012 aan appellante een voorstel tot rechtsherstel te doen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen en uiterlijk 1 november 2012 een besluit tot rechtsherstel te nemen, indien hij over het te bieden rechtsherstel met appellante niet tot overeenstemming komt;
- V. verstaat dat verweerder de onder IV. genoemde stukken in afschrift aan de secretaris van het College zendt.

Aldus vastgesteld op 27 augustus 2012 door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. R. Stein, mr. C. de Kruif, B. de Rijk en R.J. de Heer (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, drs. A. van Ingen Scholten.

mr. O. van Loon
voorzitter

drs. A. van Ingen Scholten
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: